Dosarul nr. 1-605/2023
1-23113597-09-1-04082023

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

20 octombrie 2023 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Vladimir Zanovei
Apărătorului Oxana Melnic
Inculpatului Adrian Furtună

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Furtună Adrian *****, născut la *****, domiciliat în *****, studii medii, divorțat, un copil minor la întreținere, supus militar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 04.08.2023 – 20.10.2023
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Furtună Adrian, la data 17.07.2023, aflîndu-se în mun. Bălți a servit băuturi alcoolice, apoi avînd nevoie să se deplaseze cu automobilul, nedeținînd permis de conducere, acționînd intenționat, contrat art. 10 alin. (2) lit. a) și art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că: ”Conducătorul mijlocului de transport trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus”,

”Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere...”, a urcat la volanul automobilului de model ”*****” cu n/î ***** și în timpul deplasării pe str. Ștefan cel Mare, s. Elizaveta, mun. Bălți, aproximativ ora 18:10, a fost stopat de către angajații poliției fiind suspectat de conducerea automobilului în stare de ebrietate și în cadrul testării alcoolscopice cu dispozitivul ”Drager” s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat de 1,08 mg/1, data 17.07.2023, ora 18:18. Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, Furtună Adrian a fost condus la Spitalul Clinic Bălți, unde în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei de la Furtună Adrian au fost prelevate mostre de sînge și conform raporului de expertiză judiciară, în sîngele prelevat de la ultimul s-a depistat alcool etilic în cantitate care confrom art. 134^{12} din Codul penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acțiunile sale intenționate, Furtună Adrian a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (4) Cod penal cu următoarele indici calificativi: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat comisă de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Furtună Adrian fiind asistat de avocatul Oxana Melnic, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în

conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Furtună Adrian după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, în luna iulie anul curent s-a urcat la volanul automobilului de model ”*****” cu n/î ***** și a fost stopat de către colaboratorii de poliție, fiind suspectat că, este în stare de ebrietate. Nu a refuzat să treacă testerul ”Drager” și a fost de acord să treabă examenul medical, pentru recoltarea probelor de sînge.

Deși inculpatul Furtună Adrian a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- procesul-verbal de ridicare din 18.07.2023, conform căruia a fost ridicat procesul contravențional nr. 20231073041 din 17.07.2023 (f.d.5);
- procesul-verbal de examinare din 18.07.2023, conform căruia a fost examinat procesul contravențional nr. 20231073041 din 17.07.2023 (f.d.5);
- declarațiile martorului Cemertan Ivan (f.d.36);
- procesul-verbal de ridicare din 21.07.2023, conform căruia a fost ridicat un suport electronic cu înregistrări video (f.d.38);
- raport de expertiză nr. 202306P0344 din 24.07.2023, conform căruia în proba de sînge prezentată pe numele lui Furtună Adrian s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,33 g/l (data 17.07.2023, ora prelevării 19:55) (f.d.62);

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanța consideră că a fost dovedită integral vinovăția lui Furtună Adrian de comiterea infracţiunii incriminate.

La calificarea acţiunilor inculpatului Furtună Adrian instanţa de judecată ia în considerație prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere. De asemenea, instanța de judecată va mai reține și prevederile pct.11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere conform căruia, conducătorului auto, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

La fel, instanţa de judecată ia în consideraţie prevederile pct. 3) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr. 296 din 16.04.2009, conform căruia: se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sînge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Instanța de judecată va mai reține prevederile pct.10 alin.(2) lit. a) Regulamentului circulației rutiere, conform căruia, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede... permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Potrivit art.134^{12} alin. (1) Cod penal, prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare.

În conformitate cu prevederile alin. (3) art. 134^{12} Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului Furtună Adrian au fost corect încadrate în baza art. 264^{1} alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acţiunile săvîrşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Furtună Adrian, instanța de judecată va trece în revistă prevederile art. 61 Cod penal, unde legiuitorul RM a stabilit în mod exhaustiv faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine a specifica că gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează

răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al infractorului.

Prin urmare, instanța conchide că numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri

către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut în sarcina inculpatului Furtună Adrian care circumstanțe atenuante, or nu poate fi reținut cu titlu de circumstanță atenuantă față de Furtună Adrian faptul recunoașterii vinovăției, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată potrivit prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, iar în cazul admiterii ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se va acorde o dublă valenţă juridică.

Cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe agravante.

Astfel, luând în considerație per ansamblu toate circumstanţele cauzei, gravitatea și esența faptelor comise, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului Furtună Adrian este posibilă doar prin izolarea sa de societate adică cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, în coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, or cel din urmă (potrivit revendicării) anterior fiind în conflict cu legea penale nu a păşit pe calea corijării, nu a conştientizat riscul lezării relaţiilor sociale ocrotite de legea penală, ca în final să atenteze fără careva rezerve la imperativul normelor juridice ce reglementează infracțiunile din domeniul transporturilor.

De rând cu acest fapt, instanța subliniază că pedeapsa sub formă de închisoare solictată de către acuzatorul de stat va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina să conştientizeze consecinţele conduitei lui ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sanctionarea faptelor într-o asemenea masură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sanctiunii aplicate să determine în timp scaderea infractionalitatii din rîndul infractorilor.

Instanța de judecată ia în considerație că inculpatul Furtună Adrian a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de pînă la 1 an, potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, este calificată ca ușoară.

Conform prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Furtună Adrian să fie stabilită după cum urmează:

- pentru infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 3 (trei) luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Furtună Adrian urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data râmânerii definitive a prezentului verdict.

În cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborîtă pînă la minimul prevăzut de prezentul cod.

Instanța de judecată reține că cel din urmă a comis un concurs de infracțiuni ușoare care prin prisma prevederilor art. 90 alin. (2) CP, pedeapsa ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborîtă pînă la minimul prevăzut de prezentul cod, astfel dispoziția art. 70 alin. (2) CP, stabilește închisoarea pe un termen de la 3 luni la 20 de ani, ca efect instanța de judecată la stabilirea pedepsei va ține cont de aceste norme și va pronunța o pedeapsă în limitele minimul prevăzut de Cod penal.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13

și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia, faptele comise fiind din rândul cel ușoare, instanţa consideră că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsă cu închisoarea în penitenciar, aplicate lui Furtună Adrian, urmând să execute 3 (trei) luni din pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru aceasta, instanța consideră că, individualizarea și stabilirea unei astfel de pedepse este proporțională faptelor comise de către Furtună Adrian, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, pedeapsă pe care inculpatul va urma să o execute în instituția penitenciară de tip semiînchis.

De rând cu acest fapt, pedeapsa astfel stabilită, va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare/analogice, fapt ce la moment corectarea sa în condiții non-privative de libertate este imposibilă.

Cu referire la poziția părții apărării referitor la stabilirea inculpatului Furtună Adrian a pedepsei non-privative de libertate, instanța de judecată nu o va admite.

În sensul dat, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Dezvoltând în continuarea concepțiile juridice expuse mai sus, dând deplină eficiență prevederilor art. 61 şi art. 75 Cod penal, instanța de judecată reține faptul că aplicarea în speță a unei pedepsei non-privative de libertate în mod real nu va atinge scopul și funcțiile pedepsei penale, or componența de infracțiune prevăzută de art. 264^1 alin. (4) Cod penal, poartă un caracter social-sporit pentru societate, afectează în mare parte poartă pericol social ridicat, făcînd parte din domeniul securităţii circulaţiei rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică/inclusiv fără permis de conducere, astfel având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

Prin urmare, instanţa de judecată subliniază că, prin sentința Judecătoriei Drochia sediul central din 30.03.2023, s-a recunoscut vinovat Furtună Adrian de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe termen de 134 ore, cu anulare dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin adeverința nr. 20/3000 din 16.10.2023 întocmită de către Biroul de Probațiune Drochia, se confirmă că orele de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilite prin sentința Judecătoriei Drochia sediul central din 30.03.2023, au fost executate, iar Furtună Adrian a fost exclus din evidența la data de 20.07.2023.

Premergător, urmează de relatat că, prin sentința Judecătoriei Drochia sediul central din 22.06.2023, s-a recunoscut vinovat Furtună Adrian în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă penală 2 ani închisoare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. S-a recunoscut vinovat Furtună Adrian în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă penală 2 ani închisoare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Furtună Adrian i s-a stabilit pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate 4 închisoare cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate cu închisoarea lui Furtună Adrian, a o suspenda condiţionat şi sentinţa în privinţa lui a nu o executa, dacă el în termen de 2 ani, stabilit ca termen de probațiune, nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Sentința Judecătoriei Drochia sediul central din 22.06.2023, a fost contestată cu apel, fapt confirmat prin cererea de apel depusă asupra sentință, care a fost înregistrată la 06.09.2023, iar prin scrisoarea Judecătoriei Drochia sediul central se confirmă că, la data de 12.09.2023 cererea de apel depusă asupra sentinței Judecătoriei Drochia sediul central din 22.06.2023 a fost expediată la Curtea de Apel Chișinău, spre examinare.

Așadar, instanța de judecată menționează că, inculpatul Furtună Adrian, nu a respectat încrederea acordată de instanță, și a comis faptele în termen de probă, din nou a păşit pe calea criminalității prin comiterea a unui infracțiuni, astfel ultimul poate fi apreciată ca o persoană predispus la comiterea infracțiunilor, instanța consideră că izolarea sa de societate a executării pedepsei cu închisoare corespunde într-u totul principiului umanismului reglementat de legiuitorul RM la art. 4 Cod penal.

Cu referire la demersul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 306 lei, instanța consideră necesar a-l admite.

În acest sens reține că potrivit art.227 alin.(1) CPP, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.229 alin.(1) CPP, instanța reține că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că la momentul constatării infracțiunii, inculpatul a fost supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, pentru care au fost avansate din bugetul de stat suma de 306 lei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Asemenea, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

Chestiunea cu privire la corpurile delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, potrivit alin.(1) al articolului menționat „…în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte”.

Corpul delict - automobilul de model ”*****” cu n/î *****, care a fost predat proprietarului Furtună Adrian, de lăsat în folosința și dispoziția acestuia.

Corpul delict - suport electronic tip DVD cu înregistrările video din 17.07.2023, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Se aplică măsura preventivă, non-privativă de libertate în privința inculpatului Furtună Adrian sub forma de obligare de a nu părăsi țara și a o menține până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Furtună Adrian se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală în coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 3 (trei) luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Furtună Adrian urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data rămânerii definitive a prezentului verdict.

Se încasează de la inculpatul Furtună Adrian în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 306 (trei sute șase) lei.

Corpul delict - automobilul de model „*****” cu n/î *****, care a fost predat proprietarului Furtună Adrian, de lăsat în folosința și dispoziția acestuia.

Corpul delict - suport electronic tip DVD cu înregistrările video din 17.07.2023, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Se aplică măsura preventivă, non-privativă de libertate în privința inculpatului Furtună Adrian sub forma de obligare de a nu părăsi țara și a o menține până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**